KONINKLIJKE BEROEPSORGANISATIE VAN GERECHTSDEURWAARDERS

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Zijne excellentie Dr. J.A. Vijlbrief
Postbus 90801
2509 LV DEN HAAG

Ingediend via internet

Den Haag, 17 augustus 2026
Ref.: JNJM-20260817 209 1

Betreft: Reactie op de internetconsultatie *Wet schuldregelen*

Excellentie,

De Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG) heeft kennisgenomen van de consultatie: *Wet schuldregelen* De KBvG wenst middels dit schrijven te reageren op de consultatie.

De KBvG onderschrijft de wenselijkheid om regels voor schuldbemiddeling te moderniseren, om tegen het overtreden van die regels ook bestuursrechtelijk op te kunnen treden en om die regels te stellen rondom reactietermijnen, teneinde de totstandkoming van buitengerechtelijke schuldregelingen te verbeteren, de schuldhulpverlening te versterken en duidelijkheid te bieden over de bevoegdheden van schuldregelaars.

Hoewel het een lovenswaardig wetsvoorstel is, bevat deze enkele onvolkomenheden waarop de KBvG u wenst te wijzen.

Voorafgaand aan de inhoudelijke behandeling van het wetsvoorstel acht de KBvG het van belang erop te wijzen dat de wettelijke benaming van het ambt ‘gerechtsdeurwaarder’ luidt. De in het wetsvoorstel gehanteerde term ‘deurwaarder’ sluit hierbij niet aan en verdient om die reden aanpassing.

<u>Uitvoering door gerechtsdeurwaarders: aansluiting bij de praktijk ontbreekt</u>
Artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van het wetsvoorstel bepaalt dat gerechtsdeurwaarders schuldregelen mogen uitvoeren, voor zover zij deze werkzaamheden zelf en in de hoedanigheid van hun beroep uitvoeren.

De Memorie van Toelichting stelt hierover nader:

“Deurwaarders kunnen bemiddelen tussen schuldeisers en de schuldenaar over het oplossen van

betalingsachterstanden. Enkel deurwaarders die voorkomen in het deurwaardersregister zoals bedoeld in artikel 1a van de Gerechtsdeurwaarderswet mogen als schuldregelaar optreden. Dat betreft de gerechtsdeurwaarder, maar daarnaast ook de waarnemend gerechtsdeurwaarder, de kandidaat-gerechtsdeurwaarder en de toegevoegd gerechtsdeurwaarder".'[1]

In aanvulling daarop wordt gesteld:

"Zij mogen geen derde inschakelen om schuldregelingen te treffen namens hen of hun cliënten. Hiermee is het dus niet toegestaan om deze werkzaamheden door bijvoorbeeld een administratieve kracht te laten uitvoeren of deze door een externe organisatie te laten uitvoeren die niet onder de reikwijdte van de uitzondering valt".[2]

De gegeven uitleg sluit niet aan bij de praktijk van moderne gerechtsdeurwaarderorganisaties. Binnen gerechtsdeurwaarderskantoren worden werkzaamheden uitgevoerd in multidisciplinaire teams. Dossierbehandeling, informatieverzameling en communicatie met schuldeisers worden in verschillende teams behandeld.

Deze uitleg wekt de indruk dat de gerechtsdeurwaarder te allen tijde persoonlijk betrokken dient te zijn bij de verschillende facetten van het schuldregelingstraject. Dit heeft een onnodig restrictieve uitvoeringspraktijk ten gevolg en beperkt de mogelijkheden voor de gerechtsdeurwaarder om zijn kantoor effectief en efficiënt in te richten.

De KBvG wenst te benadrukken dat hoewel de gerechtsdeurwaarder niet direct zelf, doch wel onder zijn verantwoordelijkheid, een schuldregeling wordt getracht te bereiken. Daarom wordt verzocht, waar de huidige tekst dit onzes inziens niet mogelijk maakt, te verduidelijken dat schuldregelingswerkzaamheden binnen een gerechtsdeurwaardersorganisatie kunnen worden uitgevoerd door medewerkers die handelen onder verantwoordelijkheid van de gerechtsdeurwaarder

<u>Ongelijke behandeling ten opzichte van gemeentelijke schuldhulpverlening</u>
In het verlengde van het voorgaande valt op dat deze beperking kennelijk niet geldt voor gemeenten. Integendeel, artikel 2, eerste lid, onder a, biedt gemeenten de mogelijkheid om namens het college van burgemeester en wethouders andere instellingen opdracht te geven tot het verrichten van schuldregelingswerkzaamheden als bedoeld in artikel 3a van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening.

Voor gerechtsdeurwaarders lijkt daarentegen een aanzienlijk strengere norm te gelden. Een objectieve rechtvaardiging voor dit onderscheid ontbreekt. Zowel gemeentelijke uitvoeringsorganisaties als gerechtsdeurwaarders vervullen een wettelijk verankerde taak, opereren binnen een gereguleerd kader, zijn gebonden aan professionele normen en staan onder toezicht. Niet valt in te zien waarom voor gerechtsdeurwaarders verdergaande beperkingen zouden moeten gelden ten aanzien van het laten verrichten van schuldregelingswerkzaamheden.

[1] Memorie van Toelichting Wetsvoorstel schuldregelen, p. 14.
[2] Memorie van Toelichting Wetsvoorstel schuldregelen, p. 15.

Dit onderscheid kan leiden tot een ongelijk speelveld tussen partijen die vergelijkbare werkzaamheden verrichten ten behoeve van schuldenaren. Vanuit het oogpunt van gelijke behandeling en een consistente regulering ligt een gelijkwaardige benadering dan ook voor de hand.

Verzocht wordt daarom de positie van gerechtsdeurwaarders en gemeentelijke uitvoeringsorganisaties op dit punt opnieuw te bezien en te onderzoeken of een gelijkwaardige wettelijke regeling mogelijk is.

Laatst bekende saldo reeds bij uitvraag vermelden

Artikel 3 van het wetsvoorstel regelt de verplichting voor schuldeisers om desgevraagd een saldo-opgave te verstrekken. Indien niet tijdig een saldo-opgave wordt verstrekt, mag de schuldregelaar bij het opstellen van een voorstel voor een schuldregeling uitgaan van het bij de schuldenaar laatst bekende saldo van de openstaande schuld.

Gelet op deze systematiek ligt het voor de hand om de schuldregelaar te verplichten dit "laatst bekende saldo" reeds in het verzoek om een saldo-opgave te vermelden. Op die manier beschikt de schuldeiser of diens gemachtigde direct over het saldo waarvan de schuldregelaar voornemens is uit te gaan indien geen tijdige reactie wordt ontvangen. Dit stelt de schuldeiser in staat een weloverwogen afweging te maken of het noodzakelijk is een (geactualiseerde) saldo-opgave te verstrekken, dan wel of kan worden ingestemd met het gebruik van het door de schuldregelaar vermelde saldo.

Een dergelijke informatieverplichting bevordert de transparantie, voorkomt onnodige correspondentie en draagt bij aan een efficiënte afwikkeling van het schuldregelingsproces. dat de schuldeiser reeds bij aanvang van dit “bekende saldo” opgave doet. De KBvG acht het derhalve wenselijk dat in dit artikel tevens een informatieverplichting voor de schuldregelaar wordt opgenomen.

Voorstel voor een schuldregeling

Artikel 4, vijfde lid, introduceert een te rigide stelsel, waardoor naar verwachting het aantal verzoeken tot een dwangakkoord zal toenemen. Dit zal leiden tot een extra belasting van de rechtspraak. Onder het huidige stelsel bestaat reeds de mogelijkheid om een verzoek tot een dwangakkoord in te dienen, zodat de voorgestelde regeling in zoverre geen toegevoegde waarde heeft.

De KBvG adviseert dan ook de voorgestelde toevoeging opnieuw te bezien en de noodzaak en wenselijkheid daarvan nader te onderbouwen. Daarbij dient in het bijzonder aandacht te worden besteed aan de verhouding tot het reeds bestaande stelsel en de vraag welke toegevoegde waarde de voorgestelde regeling biedt, nu deze aspecten in de memorie van toelichting niet, althans onvoldoende, worden gemotiveerd.

Relatie met het aangekondigde Collectief Afbetalingsplan ontbreekt

In de kabinetsbrief over de aanpak van civiele invordering van 11 juni 2026 wordt het Collectief Afbetalingsplan (CAP) genoemd als een belangrijke pijler van de voorgenomen hervorming van het stelsel van civiele invordering. Volgens de aangekondigde plannen moet hiermee ruimte

ontstaan voor een gecoördineerde betalingsregeling, waarbij schulden worden geïnventariseerd, de afloscapaciteit wordt vastgesteld en beschikbare betalingen over schuldeisers worden verdeeld.

Opvallend is dat het wetsvoorstel en de memorie van toelichting nauwelijks ingaan op de samenhang tussen de Wet schuldregelen en het aangekondigde CAP. Hierdoor blijft onduidelijk hoe beide trajecten zich tot elkaar verhouden en welke positie de wetgever deze instrumenten binnen het toekomstige stelsel van civiele invordering toekent.

Juist omdat beide instrumenten zijn gericht op het realiseren van duurzame oplossingen voor problematische schulden, ligt een expliciete beschouwing van de onderlinge verhouding voor de hand. Duidelijkheid hierover is van belang voor de uitvoerbaarheid van de wet en voor een consistente ontwikkeling van het toekomstige schuldendomein.

Resumerend
De KBvG onderschrijft de oorspronkelijke intentie van het wetsvoorstel. Doch zouden enige zaken verhelderd kunnen worden.

Het wetsvoorstel zoals dit thans voorligt, sluit niet volledig aan bij de praktijk van gerechtsdeurwaarderskantoren. Hierdoor kunnen andere partijen die de taak van schuldregelaar uitvoeren, in de praktijk een bevoordeelde positie innemen. De KBvG acht het wenselijk dat deze aansluiting alsnog wordt gerealiseerd, zodat een gelijk speelveld ontstaat voor alle partijen die bij de uitvoering van deze taak betrokken zijn.

Meer inhoudelijk merkt de KBvG het volgende op. Met het oog op transparantie en efficiëntie adviseert de KBvG om in artikel 3 een informatieverplichting op te nemen, waarbij de schuldregelaar bij het verzoek om een saldo-opgave reeds het laatst bekende saldo verstrekt. Daarnaast adviseert de KBvG de voorgestelde toevoeging van artikel 4, vijfde lid, en het praktische nut daarvan nader te motiveren en te verduidelijken.

Ten slotte verzoekt de KBvG om een nadere duiding van de verhouding tussen de Wet schuldregelen en het Collectief Afbetalingsplan (CAP), aangezien beide instrumenten naar het oordeel van de KBvG raakvlakken en mogelijke overlap vertonen. Het is wenselijk dat wordt verduidelijkt hoe beide trajecten zich tot elkaar verhouden en welke plaats zij binnen het toekomstige stelsel van schuldregelen innemen.

Uiteraard is de KBvG bereid om vragen te beantwoorden, aanvullende informatie te verschaffen of in een persoonlijk gesprek een en ander nader toe te lichten.

Hoogachtend,
Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders

C.W. (Chris) Bakhuis-van Kesteren (voorzitter)